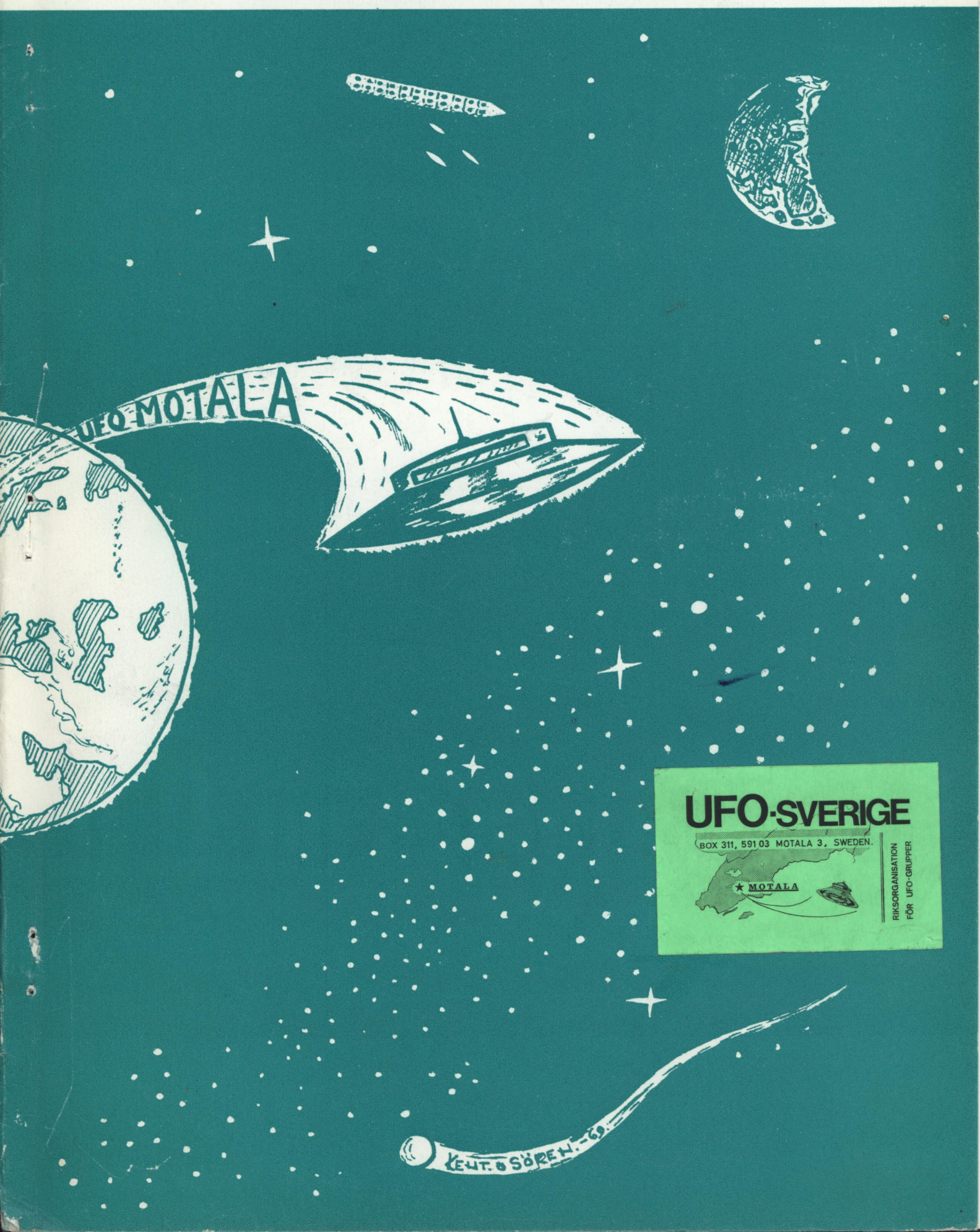

UFO-INFORMATION

1 - FEB. 1971

UFO-SVERIGE

BOX 311, 591 03 MOTALA 3, SWEDEN.

RIKSORGANISATION
FÖR UFO GRUPPER

Utges av:
Riksorganisationen
UFO-SVERIGE
Box 311
591 03 Motala 3

Postgiro:
8 43 25 - 0
Carl-Axel Jonzon

Ansvarig utgivare:
Carl-Axel Jonzon
tel. 0141/70191

I redaktionen:
Jan Lind
tel. 0141/19821
Anders Liljegren
(red. UFORAMA)
tel. 011/188281

Utkommer 8 ggr/år

Tidskriften skall informera om aktuella händelser och aktiviteter på UFO-området, i första hand inom Sverige, samt vara språkrör för frågor om och kring UFO.

Redaktionen mottar tacksamt material från läsekretsen. Vi förbehåller oss dock rätten att vidtagna språkliga korrekitioner.

Tidskriften förespråkar ingen speciell politisk, religiös eller filosofisk åskådning. Införda uppfattningar och värderingar skall i första hand tillskrivas respektive författare.

UFO-Information är i huvudsak ett medlemsblad för UFO-Sverige, som är en ideell samarbetsorganisation för svenska UFO-grupper.

I samråd med UFO-föreningar i våra nordiska grannländer utges av UFO-Sverige även den engelskspråkiga tidskriften "SCANDINAVIAN Newsletter".

UFO-konferensen i Motala m.m.

Förberedelserna inför 1970 års UFO-konferens har redan börjat, och liksom föregående år förläggs denna till Motala. Konferensen beräknas pågå under två dagar med början påskaftonen den 10/4. Som ni kan se av den medföljande blanketten inbjuder vi redan nu till föranmälan. Fastän vid konferensen stor vikt kommer att läggas vid frågor som direkt berör UFO-Sverige, är sammankomsten upplagd så att den skall bli av värde även för icke-medlemmar, som har intresset lagt åt UFO-frågan. Alla är därför mycket välkomna till Motala påsken 1971!

UFO-grupper, förbered er inför "Ordet fritt"! Det vore glädjande om en mängd nya idéer och förslag som rör UFO-Sverige kom att utkristalliseras under konferensdagarna. Koncentrera er ex.-vis på förslag till aktiviteter för medlemmarna; ekonomiska frågor som berör riksorganisationen; PR-sektionens arbetssätt och uppgifter; synpunkter på ett kommande UFO-Sveriges program (se vidare U-I nr. 9 1970), och övriga frågor av väsentlig art.

Programpunkten "Ordet fritt" är till för alla som har något att säga om UFO eller närliggande ting. Alla ni som gärna vill delge oss andra något under sammankomsten, men inte tror er kunna tala inför en större samling människor, var inte rädda att göra ett försök. Konferensen kommer inte att bli speciellt formell till sin karaktär.

Ett erbjudande: Solna Astronomiska Förening kan, vilket omtalas i förra UFO-Information, framställa UFO-detektorer som startar upp privat-radiostationer. I den mån intresse finns kan dessa PR-stationer rekvireras för nettopriser från Carl-Axel Jonzon, Månv. 3, Fornåsa, 590 30 Borensberg; tel. 0141/70191.

Om UFO-problemet skall komma närmare sin lösning under 1971 eller inte, beror till mycket stor del på de ansträngningar som görs från UFO-engagerades håll. Öka därför era insatser ännu lite mer. Gör er hörda utåt till press m.m. Ni måste bli accepterade på hemmaplan! Starta nya UFO-grupper i grannstäderna (genom annonsering, affischering o.dyl.) Tyngden bakom de UFO-intresserades krav ökar med antalet röster som höjs.

Vi tackar alla er som sänder in pressklipp till oss. Fortsätt gärna med detta! Många av klippen anländer visserligen så småningom från AB Pressurklipp, men de är då ofta två-tre veckor gamla och de efterforskningar som skall göras på grundval av klippen blir genast besvärligare.

Är Du bekant med någon som kan franska och/eller italienska, eller behärskar Du rent av själv något av dessa språk, var då god kontakta oss omgående. Utländska tidningar med en mängd intressant UFO-material samlas ständigt på hög, på grund av att allt för få språkkunniga finns tillgängliga med möjlighet att ta omhand dem. Era insatser - stora eller små - på detta område är synnerligen välkomna!

/UFO-MOTALA/

Projektet "Internationell UFO-Petition till Förenta Nationerna" (se bl.a. U-I nr. 5 1970) kan göra framsteg endast om just DU gör en insats genom att rekvirera ett lämpligt antal frågeformulär för den aktion som föregår den slutliga petitionen. Om varje UFO-Sverigemedlem låter sin bekantskapskrets fylla i några formulär kommer goda resultat att uppnås.

Meddelande från PR-sektionen:

VIKTIGT.

Denna sida är avsedd för den eller de grupper som handhar PR-verksamheten för UFO-Sverige. För tillfället handhas denna provisoriskt av UFO-Skaraborg fram tills nästa rikstämma, då beslut kan fattas om vilka som skall ha hand om PR-sektionen i fortsättningen, enligt stadgarna.

Vi här på UFO-Skaraborg har på grund av arbete och annat blivit tvungna att avveckla vår grupp. Den heter numera UFO-Skövde och leds av Thomas Andersson. Då vi anser att PR-verksamheten är så oerhört viktig för UFO-Sverige, sitter vi här, två man, och försöker få det hela att fungera fram till rikstämman i påsk, då UFO-Skaraborg helt avvecklas.

För att underlätta övertagandet, kommer vi att på denna sida i nästa nummer av tidningen redogöra för hur verksamheten har tillgått, samt vilka förslag som inkommit för PR-sektionens agerande i framtiden. Vi hoppas därigenom ge Er en uppfattning om vad sysslorna på PR-sektionen innebär.

Tag gärna kontakt med Edra grannklubbar i syfte att undersöka möjligheten av att gemensamt sköta PR-sektionen. Vill Ni själva eller tillsammans med andra grupper sköta PR-sektionen så meddela oss detta.

Samarbetet mellan de grupper som ligger nära varandra, eller över landet i stort, bör utvecklas ytterligare. Som ett led i detta samarbete får vi föreslå, att kontakter upprättas mellan de olika grupperna för samarbete i olika frågor.

Här på PR-sektionen har vi kontakt med samtliga UFO-grupper i Sverige, samt med ett stort antal intresserade över hela landet, som skriver till olika klubbar och begär information om UFO.

Vi gör vårt bästa för att skaffa Er grupp medlemmar, genom att omtala för den intresserade den klubbs namn och adress som ligger närmast till. Därtill ger vi Er den intresserades namn och adress för ev. kontakt från Er sida.

Det har inkommit ett förslag om att vid kopiering av dia-bilder av UFO tas en extra kopia, som tillsänds oss för att ingå i en serie bilder, som ligger ute hos den grupp som behöver dessa för tillfället. Detta skulle innebära, att så småningom kommer denna serie att innehålla samtliga fotografier av UFOs som finns. Som det nu är upplagt innehar en del klubbar egna serier som är långt ifrån kompletta, men tillsammans med vad de andra klubbarna innehar kommer det att bli komplett.

Om Ni har några förslag på hur PR-verksamheten skall fungera i framtiden ber vi Er insända dessa till oss.

Vår adress är: UFO-Skaraborg, St: Sigfridsgatan 5, 541 00 Skövde.

TACK på förhand för visad samarbetsvilja.

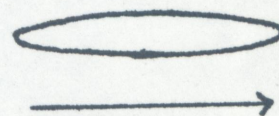
VI VILL MEDDELA, ATT DE SOM INTE HAR BESTÄLLT UFO-INFORMATION INNAN NÄSTA NUMMER AV TIDNINGEN UTKOMMER AUTOMATISKT BORTFALLER UR VÅR PRENUMERANTLISTA.

14 DEC 1970: UFO ÖVER DALARNA

Måndagen den 14.12 1970 klockan 8.00 på morgonen var 7 personer på väg till sitt arbete i skogen, när de plötsligt fick se ett flygande föremål. Platsen för det inträffade heter Tallhed och ligger vid riksväg 81, någon mil utanför Orsa. Personernas namn är: Sven Mårssen, Gösta Håkansson, Erik Lycke (samtliga från Skattungbyn) samt Bertil Håkansson, Orsa, Rune Hellenberg, Orsa, Erik Lind, Stackmora och Nils Olsson, Stackmora. Vid besök hos de två sistnämnda berättade de följande:

- Vi stod på vägen när vi plötsligt blev bländade av ett föremål som kom flygande på låg höjd. Föremålet hade en mycket skarp och klar blå färg, säger Nils Olsson. Det var som att titta rakt in i en svetslåga eller blåslampa. Formen påminde också om en svetslågas. När föremålet passerade rakt över den plats där vi stod lystes hela vägen och dess omgivning upp. Då det däremot var helt mulet kunde vi tyvärr inte se föremålet mer än ca 5 sekunder, innan det försvann in i molnen. Efter vad jag kan bedömma, säger Olsson, så flög det på en höjd av ca 3-500 meter, med en hastighet av uppskattningsvis 1.000 km/tim. Jag kunde däremot inte urskilja någon fast kontur, utan det var alldeles suddigt och tycktes fladdra utemot kanterna.

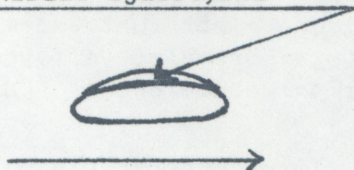
Nils Olssons
skiss av föremålet

Vid ett besök hos Nils Olssons arbetskamrat Erik Lind fick Ragnar Birgersson, UFO-Mora, exakt samma berättelse och uppgifter.

Lärkas Evert Olsson, Rättvik var även han (måndagen den 14.12) på väg till sitt arbete i skogen, 3 mil utanför Rättvik vid Orbergstjärn. Han hade även sin brorson Gösta med sig som vittne till händelsen. Vid ett besök hos Evert Olsson berättade han följande:

- Jag hade just passerat en myr och var på väg uppför en sluttning, när jag tittar uppåt och får se ett intensivt lysande sken. Det var gulvitt till färgen och flög mycket sakta på låg höjd, varför jag kunde se det i ungefär en minuts tid. Den skenbara storleken var större än en fullmånes, men med form av en ellips med svagt kupolformad översida. Jag fick den uppfattningen att den var av metall, Den hade skarpa konturer. Det var

Den del som ändrade ljusstyrka

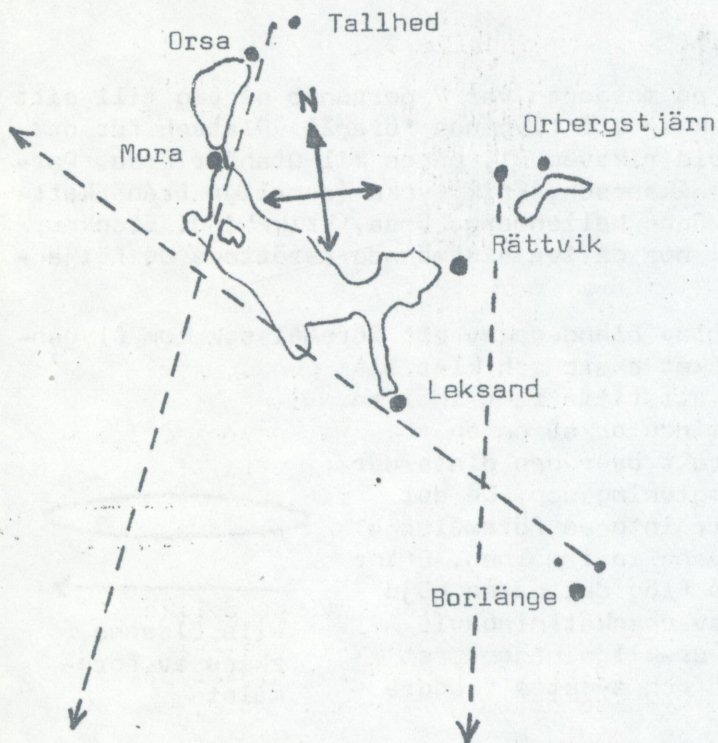

alldeles mulet den här morgonen så när föremålet nått en viss höjd så försvann det in i molnen. Men innan UFO:n försvann såg jag att den övre halvan blev mycket ljusare och skarpare. Föremålet rörde sig helt ljudlöst och utan vibrationer. (Rapport sammanställd av Ragnar Birgersson, UFO-Mora).

Bägge föremålen färdades i samma riktning, vilket framgår av kartan på nästa sida. Dagen efter inrapporterades en liknande händelse från en person i Borlänge. Till skillnad från de övriga färdades detta föremål i nästan motsatt riktning, vilket också framgår av kartan. Det föremål Lärkas Evert Olsson såg, skulle enligt pressen ha företagit en landning, vilket tyvärr är helt felaktigt.

Jim Hjelte från Idre i Dalarna var kl 8.02 (samma morgon) ute för att skotta snö, när han plötsligt hörde ett väsande ljud. På söderhimlen rörde sig något med hög fart från väster till öster. Efter den glödande kulan följde en lång och mångfärgad eldsvans som var synlig cirka en halv minut. Fyra minuter senare - kl 8.06 - såg herr Hjelte ytterligare ett himlafenomen, ungefär som en kraftig stjärna i storlek. Herr Hjelte anser att det var meteoriter. (Mora Tidning den 23.12.70).

Kartan nedan anger observationsplatser samt kursriktningar (streckade pilar) för observationer i Dalarna den 14.12.

FENOMEN PÅ HIMLEN ÖVER LIMA

LIMA (DD). — Hon hajade till av ljudet och blev kanske ändå mer förskräckt då hon fick se ett, som hon uppfattade det meterstort eldklot, med svans pasera i östlig riktning, omtalar Olle Halvarsson i Biskopsbyn för DD med anledning av att hans fru Inga, på måndagsmorgonen vid 8-tiden, alltså ungefär samtidigt som de bägge rättviksborna gjorde sin mystiska iakttagelse, såg och faktiskt också hörde nämnda föremål passera över Biskopsbyn.

Fru Inga Halvarsson var tillsammans med sonen ute på gården i Biskopsbyn, då de fick se något som liknade en stor öppteor på låg höjd. De hörde dessutom ett susande ljud. Föremålet kom in över byn västerifrån och fortsatte i huvudsak i östlig riktning.

— Det kan absolut inte ha varit en meteor, såna har vi sett förut, dessutom hörde vi ljudet, något som vi aldrig har hört i samband med en komet, säger de bägge iakttagarna.

Även från Biskopsbyn, rapporterades ett himlafenomen den 14.12.

UFO-Södertälje skickade klippet!

(Dala-Demokr. d.17.12)

... och skogsarbetaren Erik Finnström i Vallerås såg, enligt Dala-Demokraten d. 19.12, sannolikt samma himlafenomen som fru Halvarsson i Biskopsbyn:

— Jag hade satt mig att vila cirka en km från Vallerås, efter Nyselsvägen, berättar han. Klockan var ungefär åtta när jag såg ett eldklot med svans passera över mig i riktning väst till öst. Genom att jag hade satt mig på ett ställe med rätt tät granskog kunde jag inte följa föremålets färd mer än några sekunder. Något som helst ljud hörde jag inte.

Från Rensjöblecket, 7 km norr om Trängseldammen, iakttog herr Birger Rönn på måndagsmorgonen cirka 65 grader över horisonten ett runt föremål med gulaktigt sken, vilket hastigt försvann i SV riktning. Föremålet var synligt endast några sekunder och följdes av en i blåvitt starkt lysande svans. (Dala-Demokraten den 19.12).

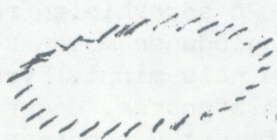
Från Flatön i Göteborgs skärgård iakttog flera personer vid samma tidpunkt ett bågformigt föremål med blåaktig låga efter sig. Föremålet liknade en raket, enligt lantbrukare Elof Edman. Det såg ut som om det höll på att falla nedåt och det försvann bakom ett högt berg åt Gullmaren och Skaftö till. (Bohuslänningen den 15.12.70).

Många av dessa observationer inom en mycket begränsad tidsrymd (några minuter) måste betraktas som oförklarliga. Detta gäller framförallt Lärkas Evert Olssons observation där samtliga "naturförklaringar" kan uteslutas.

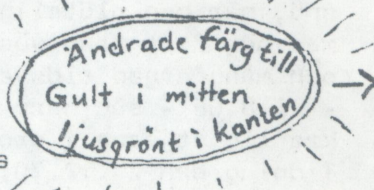
31 DEC 1970: UFO STOPPAR BIL VID RAMSELE

Teckningarna visar det föremål som iaktogs vid "bilstoppet", nyårsafton -70:

Fru Mählers skiss

Fru Näsströms skiss

På kvällen den 31 december 1970 (nyårsafton) begav sig fru Gun-Britt Näsström och hennes svägerska, fru Ella Mähler i bil från SörmoFlo till Ramsele för att hälsa på fru Näsströms bror, Rolf Mähler. Herr Näsström hade rest en halv timma tidigare.

På en raksträcka cirka 5-6 km från Ramsele där vägen går genom ett skogsparti märkte fru Näsström att bilen började "dra" åt höger. Hon sade till sin svägerska att nu har det hänt något med bilen. Hon tyckte det kändes ungefär som om hon fått punktering. Strax därpå stannade bilen och kunde inte köras vidare. Klockan var då cirka 22.30.

Just innan bilen stannade observerade Näsström genom vindrutan ett ovalt föremål som avgav ett kraftigt ljusgrönt sken som senare övergick i gult. När bilen hade stannat kunde man se fenomenet genom den högra sidorutan. Föremålet befann sig då cirka 15-20 meter över marken, strax ovan trädtopparna.

I ca 3 min satt kvinnorna och betraktade föremålet och bilen kunde under denna tid inte startas, trots ett flertal försök. Vid observationens slut började föremålet att röra sig i sidled, för att sedan öka farten och stiga innan det försvann ur synfältet. När så skett kunde bilen åter startas, men enligt fru Näsström skedde detta med en mycket kraftig rivstart. Rapportörerna har inte märkt några fysiska sviter av händelsen och inga skador finns på bilen.

Fru Näsström har kört bil i 10 år. Hon har tidigare inte trott på dylika fenomen, men säger nu att hon inte vet vad hon skall tro. Fru Näsström uppskattar föremålets storlek till cirka 6-9 meter, fru Mähler gissar på 10-12 meter. Fru Näsström: "Föremålet liknade ett stort lysande moln, med ett ovalt föremål i mitten." (Rapport av Tommy Jonsson, UFO-Sundsvall, baserad på tel.-intervju med fru Näsström, Rapportformulär).

Ett liknande fenomen observerades den 20 dec av herr Erik Nilsson i Strömås, Ramsele. När herr Nilsson gick från sitt bostadshus till ladugården för att göra morgonsysslorna, upptäckte han ett ljusfenomen på himlen. Klockan var då cirka 5.00. Fenomenet hade en oval form och ett ljusrött sken som växlade i gult. Nilsson uppskattar avståndet från sin observationspunkt till föremålet till cirka 8 km. Fenomenets skenbara storlek var 4 dm på det tjockaste stället och 7-8 dm på längden (på utsträckt hand).

Fenomenet iaktogs i sydostlig riktning. Avgav fast sken utan pulsationer. Inget hörbart ljud. Fenomenet sågs strax ovan bergtopparna på en bergås. Föremålet observerades i cirka 5-7 min, varefter herr Nilsson gick in i bostadshuset för att gå upp på balkongen och därigenom bättre kunna iakttä föremålet. När han kom upp var det borta.

Herr Nilsson är 74 år gammal och har aldrig i sitt liv varit med om att se något dylikt. (Telefonintervju med Tommy Jonsson, UFO-Sundsvall.)

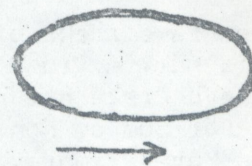
19 JAN 1971: HUND SKRÄMD AV VIRVLANDE "MOLN"

Tisdagen den 19 januari begav sig servicemannen Lars-Ove Brolin, Eskilstuna ut på harjakt med sin tax Boy. De strövade omkring i ett skogsområde och Brolin släppte taxen på ett harspår. Boy rusade iväg bort mot en skogsdunge men återvände snabbt igen, tjutande av rädsla. Taxen hade ett vitt märke på nosen som ej funnits förut och jycken var mycket skrämmd; tjöt, ylade och skalv i hela kroppen. Brolin tittade undrande mot skogsdungen och observerade då ett dimmoln som steg upp mot trädtopparna. "Molnet" virvlade runt och det såg ut som en liten tromb. Brolin såg också ett ljussken från "molnet" som snabbt försvann. Han gick bort mot platsen men kunde inte se något anmärkningsvärt. Hunden var dock mycket rädd hela tiden. Den vita pricken på hundens nos försvann efter några dagar och nu uppför sig Boy helt normalt igen.

Stig Aggestad, Eskilstuna har haft ett 10 min telefonsamtal med Brolin och fick därvid ett gått intryck av vittnet. Brolin vill ogärna ge någon tolkning av vad det kunde vara och säger att det kan finnas en naturlig förklaring.

6 JUNI 1970: RANSUNDET, HÄRJEDALEN

Omkr kl 7 på morgonen denna dag satt herr Eskil Kübar från Eskilstuna och metade vid stranden av en sjö i Härjedalen, närmaste postadress: Hede. När han tillfälligt tittade upp lade han märke till ett diskusformat föremål som accelererade över himlavalvet. Föremålet var aluminiumfärgat och dess relativa storlek uppskattades vara som en tennisboll på armlängds avstånd. Verklig storlek uppskattas till 5 - 15 m och avståndet 1 - 5 km. Vid tillfället rådde dagsljus klart och torrt väder samt svag vind. Endast ett vittne.

10 JULI 1970: FINSPÅNG, ÖSTERGÖTLAND

Omkr kl 10.45 iakttoq ett par personer från Finsspång, på promenad på huvudleden till Örebro ett helikopterliknande föremål, som på 4-5 sek passerade himlavalvet från öst till väst på cirka 500 m höjd. Någon helikopter var det emellertid inte då föremålet rörde sig helt ljudlöst. Saknade rotoror. Gick mycket snabbt. Enligt F 13 fanns inget flyg i området vid tillfället.

10 JULI 1970: KINNEKULLE, VÄSTERGÖTLAND

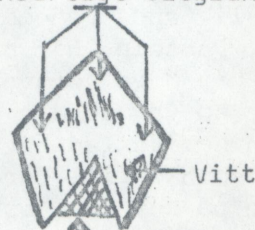
Omkr kl 21.00 såg två personer från Skövdeutrakten en silverfärgad, ljudlös kula som med en fart av cirka 300 km/tim rörde sig i rak bana under cirka 2 min. Observationen gjordes i skymning vid Österplana kyrka, Kinnekulle. Relativ storlek: som tennisboll på armlängds avstånd. Höjd: 300-400 m, enligt uppskattning.

28 JULI 1970: HEMSEDAL, NORGE

Omkr kl 14.00 iakttog (som tidigare rapporterats i korthet i UFO-Information nr 8/70 - "Filmade flygande tefat men vill ändå inte tro".) en 43-årig svensk flygare, hans hustru och två 12-åriga pojkar ett mystiskt föremål från en fjällstuga på 1.060 m ö h, vid Holdeskaret, Hemsedal, Norge. Familjen var på semester i den norska fjällvärlden och sysselsatte sig vid tillfället med att försöka få upp en drake. Detta misslyckades dock p g a rådande vindstyrka, ca 10-20 m/sek.

Kraftigt vitglänsande

Det föremål man såg var kraftigt vitt, relativ storlek som en ärta på armlängds avstånd. Till formen liknade det en femsidig figur (se ovan). Föremålet kunde kanske ha tillverkats av "vitglänsande plast, spänd över ett fackverk". Föremålet iakttoqs i ca 1/2 timma. Under hela denna tid stod föremålet stilla på samma plats. Detta kontrollerades med siktlinjen med en stugknut. Icke en vibration i föremålet, trots vindstyrkan!

Föremålet stod stilla på över 1.000 m höjd från observationsplatsen - totalt drygt 2.000 m ö h. Beräknat efter 45 graders vinkel och 1.000 m höjd (från obs-platsen), uppskattar piloten föremålets verkliga storlek till 20 m (längd) x 15 m (bredd). Spridda cumulusmoln (stackmoln) fanns på himlen. Ett lätt sådant drog förbi - därefter var föremålet borta.

Föremålet filmades med en Super 8 filmkamera, en filmstump på cirka en dm. Göran Ebbesson, UFO-Vetlanda, besökte flygaren i Ronneby för att titta på filmen, men blev inte särskilt imponerad av själva filmen: "Föremålet på filmen är mycket litet, men när jag sett filmstumpen projicerad på en dörr där det blev större och sedan jag sett filmen flera gånger, började jag urskilja något. Jag kunde klart urskilja föremålets form, samt att det fanns ett svart kryss över hela föremålet."

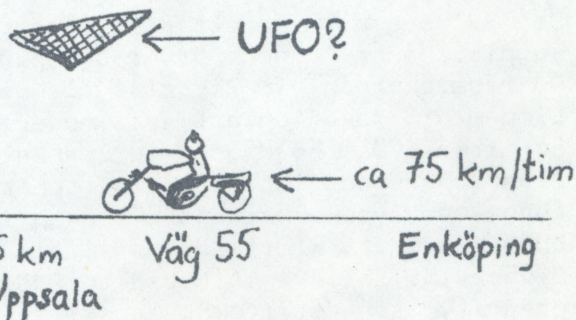
Flygaren sade att det omöjligt kunde vara ett moln. Föremålet visade inga tendenser till att röra sig. Han ansåg att det inte kunde vara en luftballong av något slag, eftersom det blåste mycket hårt. Vi diskuterade också om det kunde

ha varit en ballong med förankring i marken med en lina e.dyl. I så fall skulle ju föremålet ha vajat fram och tillbaka i den hårda vinden, men det gjorde det inte. Han observerade föremålet en god stund, innan han filmade det. Filmen tog emellertid slut och han gick in för att byta film. När han kom ut var föremålet borta."

"Han verkade inte vilja säga att det var en UFO. Han ville hellre försöka med en ballong, trots att han under vårt samtal kommit fram till att det knappast kunde vara en sådan. Han trodde väl mest på att det var någon hemlig "grej". NATO lär vara "aktivt" i området och flygaren har skrivit till' norska Försvarsstaben för att få en förklaring, men inte fått något svar. Jag fick det bästa intryck av flygaren. Filmen tycktes vara helt OK och visade något vi inte kunde förklara." (Rapport till UFO-Sverige genom UFO-Vetlanda.)

4 AUG 1970: NÄRA UPPSALA

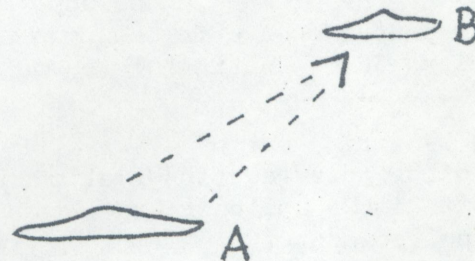
Herr Anders Borgström, Hallstahammar, har till UFO-Hallstahammar rapporterat en iakttagelse från den 4 augusti. Ca en halv mil från Uppsala på vägen från Enköping såg han ett drakformat föremål rakt över vägen och mycket högt uppe på den klarblå himlen. Det såg ut att stå stilla men försvann efter ca en halv minut. Först efteråt började han fundera på vad detta var för något, det stämde inte med något han hade sett tidigare. Föremålet var mörkgrått och i storlek med ett större flygplan.

7 OKT 1970: LINKÖPING

Ingenjör Hjalmar Pettersson var på väg hem från arbetet. Klockan var 17.00 och det rädde rusningstrafik. På Malmslättsvägen, vid rondellen där man viker in på Industriegatan upptäckte H P plötsligt ett lysande föremål, något högre än gatubelysningen. Till att börja med trodde H P att det kanske blivit något fel med gatubelysningen.

Föremålet liknade en diskusformad skiva sedd från sidan (se fig) och lyste körsbärsrött eller orange. Ljuset tycktes pulsera och hade en viss likhet med färgen hos glödande stål. UFOs konturer var något suddiga. Det flyttade sig åt höger, avståndet uppskattades till ca 500 m i början av observationen. H P svängde av mot höger för att på detta sätt komma närmare föremålet. Det accelererade dock snabbt i VNV riktning och försvann i diset cirka 1,5 km bort. Höjd över horisonten: i början 15 grader, mot slutet 25 grader.

H P körde med ca 40 km/tim mitt i rusningstrafiken. Det torde ha varit närmast oundvikligt att också andra såg det lysande föremålet! Det rädde mulet och disigt väder, men observationen varade i hela 5 minuter. H P påpekar att polisen hade någon form av kontroll vid platsen och att man vinkade in bilister till sidan av vägen. H P såg även en folksamling vid trafikljusen (där han f ö själv stannade till) och det bör således ha funnits chans att ett stort antal personer observerat föremålet.

UFO-Sverige har på olika sätt försökt få observationen bekräftad, bl.a. genom annonsering och förfrågan hos polisen. Någon direkt bekräftelse har inte framkommit, men samma kväll, omkr kl 21.20, iakttog tre personer på väg från Linköping mot Malmslätt under cirka 15 sek ett ljusstarkt föremål: "Jag och mina föräldrar hade varit i Linköping. Efter det vi hade svängt av E4:an mot Malmslätt, nalkas man en järnvägsviadukt. När vi var mitt på den såg vi ett starkt ljus sken som sakta sänkte sig från himmelen mot marken. Detta tog ca 6-7 sek. Efter ca 5 sek såg vi detta sken igen, fast då steg det mot himmelen."

FINLAND: VÅG AV OBSERVATIONER

Under oktober 1970 - januari 1971 har ett stort antal observationer av UFOs rapporterats från Finland. Vi har sammanställt ett axplock av dessa rapporter, i väntan på ev. ytterligare detaljer från egna uppföljningar och från våra finska kontakter:

Den 15 okt fotograferades, enligt den finska månadstidskriften "Nyrkki-posti" ett lysande, ovalt föremål över Helsingfors stadskärna. Bilden, som reproduceras i tidskriftens decembernummer, är exponerad från en bil på en gata i staden. På bilden svävar det lysande fenomenet över taket på en 6-våningsbyggnad. På bilden ser man också framförvarande bil, en Simca med registreringsnummer RP-529. Nu efterlyser tidskriften denna bils förare och passagerare som bör kunna bekräfta händelsen. Man frågar sig varför inte tidskriften konsulterat bilregistret, om man nu är så angelägen att få tag i vittnen... Enligt uppgift skall bilradion ha "dött ut" under ca 1 minuts tid vid observationen.

Den 29 november var ett finskt trafikplan på väg mellan Helsingfors och Kuopio. Under färden förföljdes planet av en UFO under cirka en kvarts tid. På radarskärmen vid Rissalas flygplats i Kuopio såg trafikledare Kalle Lindén ett "eko" på ett avstånd av cirka 3 km. Det rörde sig, enligt radarn, på cirka 600 m höjd och med en hastighet av 100 km/tim. Enligt Huvudstadsbladet hade det ingått flera rapporter om UFOs i trakten under de närmast föregående veckorna. Ett sällskap i en personbil på väg från Raumo till Kuopio såg ett klart föremål i tio minuters tid när bilen var norr om Jyväskylä. Sällskapet försökte fotografera fenomenet men, enligt vad vi erfarit, utan att lyckas särskilt väl.

Rutten Helsingfors - Kuopio korsar trakten vid Heinola/imjärvi, där den intressanta observationen av en "humanoid" gjordes den 7.1.70. Rissalas flygplats har även tidigare utsatts för s.k. "spöken". I april 1969 iakttog man på flygplatsens radarskärm sju UFOs i formationsflygning. Ett militärt Fuga-plan sändes upp, men lyckades inte "fånga in" föremålen. Cirka 2 minuter senare iakttog man samma eller en liknande formation över Vasa, cirka 30 mil därifrån! (Turun Sanomat, 12.12.70, Huvudstadsbladet, 13.12.70, etc)

UFO-Sverige har på olika sätt sökt få fram ytterligare uppgifter betr den intressanta radarobservationen, som ju även bekräftats visuellt. Vi vet att finska kollegor kontaktat finska myndigheter för att få ytterligare upplysningar (Rissala är en kombinerat civil/militär flygplats). Hittills har det inte lyckats, men enligt våra finska kontakter har man tidigare alltid fått svar, om än sent, på alla förfrågningar.

Den 12 dec vid 17-17.30-tiden iaktogs ett klart ljusfenomen på himlen i Varkaus och St Michelstrakten i Finland. Ljusfenomenet for över Varkaus stad på endast hundra meters höjd och syntes endast ett par sekunder. Det var ovanligt stort och cigarrformat. 12-åriga skoleleven Oili Juvonen från St. Michel har meddelat att hon såg föremålet när hon var på väg till skolan klockan 7.30 på morgonen. Enligt flickan påminde föremålet om månen, men var större. (Huvudstadsbladet 15.12.70/UFO-Södertälje).

Ett klart och avlångt föremål flög österut på cirka 150 m höjd över Kukeva, Kajana den 16 december. Vakten Mikko Moilanen, som såg föremålet, berättar att ljuset var så klart att det lyste upp hela den närliggande trakten. Han försäkrar att det inte var fråga om stjärnfall eller en flygmaskin. (Huvudstadsbl. 17.12.70/UFO-Södertälje).

Den 3 januari 1971 vid 6-tiden på morgonen iakttog flera personer i Saapunki, en by ca en mil norr om Kuusamo (ca 4 mil från finsk-ryska gränsen) ett lysande eldklot som i långsam takt rörde sig ca 1 km på en höjd av 9-10 m ovan trädtopparna och sedan landade på gårdsplanen hos lantbrukare Mauno Takala.

Lantbrukaren och hans hustru hade just stigit upp. De satt och drack kaffe i köket när elljuset plötsligt slocknade. I stället fick de se ett kraftigt eldskön utanför fönstret. Lantbrukare Takala beskrev det som "övernaturligt klart och bländande".

Båda drog sig skrämde bort från fönstret och började klä på sig. Sedan måste de sköta djuren. När de kom ut hade eldklotet försvunnit. Först på eftermiddagen tittade makarna närmare på gårdsplanen. Snön var färgad grön på ett cirka 2 x 3 m stort område (storleksuppgifterna varierar, troligtvis p g a att vissa mätningar gjorts senare.) Skarsnön hade förvandlats till "ispiggar som var ihåliga". Man fann även ett triangelformat avtryck i snön.

Kalle och Anna Saapunki bor ca 300 m från makarna Takalas hus. När de såg det bländande skenet trodde de först att Takalas hus stod i brand. Mirja Saapunki bor ca 1 km från Takalas och vaknade ur sin morgonsömn av det kraftiga ljuset. Enligt samstämmiga uppgifter från ögonvittnena (enligt uppgift totalt ett dussintal) varade ljusfenomenet i cirka en minut och steg sedan upp på himlen och försvann.

UFO-Oulu (Uleåborg) fick kännedom om händelsen och dess forskningschef, ingenjör Ahti Karivieri, besökte platsen sex dagar efter händelsen. Prov från landningsplatsen har analyserats bl.a. vid Uleåborgs universitet. Vid universitetets institution för teknisk fysik konstaterade man, med hjälp av analys med röntgenspektrum, att snösörjan innehöll oorganiska ämnen som kalcium, kalium, kisel, järn, kol, titan och natrium. Kiselmängden var större än normalt. Emedan proverna inte innehöll andra mineraler och inte heller sand eller damm anser man sig ha konstaterat att titanet härstammar från det fenomen som iakttogs. Titan förekommer bl. a. i meteoriter och månstenar. Vid fortsatta undersökningar försöker man utreda om det titan man hittat har uppstått ur metall.

I de prover som undersökts vid universitetets botaniska institution har man bl.a. konstaterat växtceller, stärkelsekorn och växtrester som inte kunnat identifieras. De är inte av samma art som finns på ort och ställe. Det färgämne som observerats på platsen är antocyanin, ett färgämne som förekommer i växternas blad och bark. Man antar att platsen utsatts för kortvågsstrålning som trängt igenom snötäcket och värmt upp markytan. På detta sätt har antocyaninet "ångat" upp ur jorden och färgat snön. Titanet har påverkat syrligheten, vilket lett till att färgen förändrats. Sörjan på platsen var först grön, för att sedan bli blågrå och sedan grå, säger ingenjör Karivieri. Färgförändringsfenomenet kan rekonstrueras i laboratorieförhållanden, tror man.

Karivieri: - På den plats där UFO:n landade har snön smält på cirka 20 cm djup, på en 6 m lång och 3,5 m bred yta. Dessa spår kan inte ha åstadkommit av folket i byn. Kemiska analyser har visat att inga förbrännings-spår har uppstått efter fenomenet, varför det inte kan ha varit en ljusbomb eller apparat med vanlig bränslereaktor.

Prov som analyserats vid Oulu OY:s laboratorium i Uleåborg visar lägre PH-värde (4,8) för prov tagna vid själva landningsplatsen än för jämförelseprov (5,6 - 6,5) tagna i olika riktningar 15 m från landningsplatsen. Prov har även skickats till Stockholm och London för analys.

Även doktor Birger Wiik, känd månstensforskare, har analyserat en provsats. Dr Wiik blev intresserad av saken då han trodde det kunde röra sig om en meteorit. Enligt dr Wiik är smältvattnet från platsen "vanligt diskvatten" och innehåller allt möjligt som kan förväntas finnas i diskvatten, bl.a. lingonskal! (En önskedröm för snitsiga rubriksnidade). Att provet innehöll titan förvånar inte dr Wiik. Det finns överallt, säger han. Spektralanalys av svarta partiklar i provet visade inte något nickel, vilket meteorrester brukar innehålla. Dr Wiik tror att ljusfenomenet den 3 januari, var en helt vanlig blix (sic!)...

Natten till den 11 januari vid 2.50 - 3.10-tiden såg en tjänsteman och hans familj sexton klart lysande föremål över kyrkbyn Kuusamo. UFO:n bildade trappstegsformation och de lägsta flög på en höjd av endast 300-400 meter. De övre var runda som bollar, medan de nedersta var platta. Inga ljud hördes. Samma dag iakttogs en cigarrformad UFO över Suomussalmi.

Den 13 januari sågs ett blinkande föremål över ett fjäll under flera timmars tid. Iakttagelsen gjordes från två bilar i Pudasjärvi mellan kl 18 och 23 på kvällen. En fotograf från Uleåborg for snabbt till platsen, men inget är känt om ev. resultat. I samma område har flera tiotal "lysande bollar" setts under de senaste åren. En pudasjärvibo uppges redan tidigare ha fotograferat ljusfenomen i trakten, men har sålt sina fotografier till en veckotidskrift.

I södra Österbotten observerade en familj ett underligt ljusfenomen som följde deras bil på vägen mellan Seinäjoki och Peräseinäjoki. Händelsen inträffade i början av januari. Det ljusstarka fenomenet hade kommit uppi från och följt bilen en bit.

(Redogörelsen för Kuusamo-händelserna bygger bl.a. på Helsingin Sanomat den 6.1 och 15.1/UFO-Norrköping, Jakobstads Tidning den 16.1/UFO-Linköping och artikel av red Duff Deutgen i Norrl.Soc.dem. den 27.1.71).

FINSK UFO-BOK

Hösten 1970 utkom i Finland en UFO-bok under titeln "UFOja Suomen Taivaalla" (UFOs på finska himlen). Den är skriven av den 24-årige studenten Tapani Kuningas. För teckningarna i boken svarar Matias Päätaalo. Boken lästes i förkortad form i Finlands rundradio den 29 och 30 okt 1970 i ett program som hette "Aktuellt och vetenskapligt".

Kuningas är ordförande i Finska Interplanetisterna och har under flera år kommit i nära kontakt med otaliga UFO-fall i Finland. I boken har han tagit med 70 UFO-fall, vilka han valt bland cirka 1.000 utforskade finska händelser.

Boken börjar med en återblick i historien, från 1600-talet och framåt. En mängd ovanliga observationer/händelser beskrivs i boken. Människor som försvunnit. Ett "kontaktfall" med humanoider som leder till självmord. I Suomussalmi fick en man en "stöt" från ett föremål. Vid Rissalas flygfält i Kuopio iakttogs 7 UFOs - även på radar. Främlingar med onaturligt utseende (sex fingrar, ögon med "lock" fästade i nederkanten, etc) som liftat i bilar. Hösten/vintern 1969 strök en UFO-våg över Pudasjärvi-området (artikel av M. Päätaalo om dessa händelser kommer att publiceras i engelska Flying Saucer Review). Boken avslutas med en större avdelning med statistiska data omkring finska UFO-fall. Enligt Kuningas statistik bör man bl.a. inte spana efter UFOs på tisdagar - åtminstone inte om man bor i Finland. Boken bygger helt på finskt material och måste sägas vara något av det intressantaste som publicerats i Norden omkring UFO-fenomen.

(Recension av Jorma A Heinonen, UFO-Norrköping).

EFTERVERKNINGAR AV UFOS

Det finns många bevis för att UFOs på olika sätt påverkar både människor och djur. Vid ett flertal tillfällen har UFO-observationer haft en botande effekt. Det finns också händelser av motsatt art, där UFOs skadat både människor och djur. Den negativa effekten visar sig ofta både fysiskt och psykiskt. I några fall har sådana här efterverkningar suttit i i årtal. Här följer ett exempel på ett sådant fall:

Den 10 september 1962 var en man, här kallad P.H., på promenad på landsvägen nära Merikarvias samhälle. Klockan var ca 21.45, när han plötsligt får se ett stort ljusglödande föremål ovanför sig. Föremålet skiftar färg från vitt till blått. Det diskusformade föremålet (diameter ca 10 m) sänker sig längre ner och stannar upp ett ögonblick. P.H. kunde mycket väl se hur fyra öppningar framträdde på undersidan av UFO:n och att någonting kom ut genom dessa (troligen landningsställ). Snart stängdes öppningarna och UFO:n satte sig åter i rörelse.

Den stannade på nytt igen, men fortsatte efter en stund. I samma ögonblick som UFO:n satte sig i rörelse, fick P.H. ett slags "elektrisk stöt" från den.

Elstöten kändes inte mera den gången. Först några dagar senare framkom olika efterverkningar. För det första kände P.H. stark, oavbruten trötthet. P.H. blev mycket deprimerad. Ibland kände han dock en obegriplig glädje. Vissa ställen på kroppen blev mycket ömma. Till råga på allt led P.H. av oavbruten feber (ibland över 39°).

Läkare kunde inte ge någon förklaring till dessa symptom. Den starka tröttheten, febern och depressionen fortsatte tills man med specialmedicin lyckades få slut på febern efter tre månader. Tröttheten och depressionen fortsatte dock och har försvunnit först efter flera år.

(Översättn. ur finska "Vimana", nr 4/69 av Jorma A Heinonen.)

NORGE: FLYGLARM VID UFO-OBSERVATION

Natten till måndagen den 5 oktober började luftvärnssirenerna att tjuta i den norska staden Hamar. De började ungefär 20 min över ett. Samtidigt iaktogs på den västliga himlen fyra mycket stora, ovala lysande föremål. Ljuset från dem var intensivt blåvitt. De fyra föremålen bildade en "trapetsformation". Längre bort sågs ett rostrött fenomen, som pulserade i våldsamt tempo. Efter 5-6 minuter försvann fenomenen, "som om någon tryckt på en strömbrytare", och samtidigt dog flyglarmet bort. (Norsk UFO Tidsskrift nr 3/1970). En liknande händelse inträffade den 29.10.65 i den danska staden Sønderborg. Sirenerna började tjuta, strömmen "gick ut", även transistorapparater tröttnade samtidigt som ett stort antal UFO-observationer rapporterades till danska flygkommandot. (UFO-Nyt nr 7/1968).

SALVESEN-FALLET, FORTS

Reidar Salvesen, norrmannen som säger sig ha sett ett "tefat" på 10 m avstånd den 29 okt förra året (jfr UFO-Information nr 10/70) intervjuas i den norska veckotidningen "Hjemmet". En del nya aspekter har framkommit:

En fru Sigrun Skipstad från Egersund har trätt fram och säger att hon den 29 okt vid halv fem-tiden mött en röd K-bil (Salvesen har en röd Hillman Sunbeam, reg.nr K-52102) redan ca 300 m öst om Helleland och att denna bil hade krossad vindruta. Fru Skipstad säger sig vara absolut säker på tid och plats för mötet. Dett vittnesmål motsäger Salvesens uppgifter om platsen för "vindrute-krossningen". Salvesen säger att det ju finns fler som har röda K-bilar, men enligt vad vi förstår var det inte särskilt stark trafik på den aktuella vägen och det förefaller vara liten sannolikhet att två röda K-bilar skulle ha råkat ut för krossad vindruta inom ett så begränsat vägvagnsnitt och tidsrum.

Händelsen har, enl. Hjemmet, bl.a. medfört att huden på Salvesens högra hand börjat flagna av, som efter en kraftig solbränna. Salvesens reseväckarur har uppfört sig märkligt efter händelsen. Före händelsen gick det alltid rätt, men har nu börjat att gå oregelbundet. Klockan har undersökts av urmakare ca 3 veckor efter händelsen, men denna har inte kunnat finna något fel av typ magnetism, e.dyl.

Tilläggas kan att Salvesen just hade passerat en transformatorstation då han tvingades stanna bilen för det mycket starka ljusskenet. Observationen skedde endast 10-12 m från denna transformator.

VFOL-STATISTIK

Volunteer Flight Officer Network (VFOL) är en sammanslutning av piloter från 117 flygbolag och 54 länder. VFOL:s 46.000 piloter spanar ständigt efter "himlafenomen" som sedan rapporteras till Smithsonian Astrophysical Observatory i och för identifiering. Fram till den 10.8.70 hade VFOL fått 2.230 rapporter. 71 av dessa har förblivit "oidentifierade", 1754 har identifierats som "bright fireball sightings". VFOL har fått många rapporter om fenomenet på Sydatlanten den 31.6.70 (Heyerdahls obs.). En raketstart under ovanliga förhållanden sägs ha orsakat fenomenet, som beskrivs i Thor Heyerdahls Ra-bok på sid 324. (Anomaly nr 5 - Oct 1970).

Jag skulle tro att de flesta av läsarna känner till detta fall från 1957, då det omtalas på många ställen i UFO-litteraturen.

Det skall som bekant ha utspelat sig nära staden Ubatuba i Sao Paulo i Brasilien. (Se UFO-Information nr. 1, 1969). Några personer höll på att fiska när de fick syn på ett UFO som var på väg rätt ner mot vattenytan med stor hastighet. En krasch syntes oundviklig. Emellertid gjorde UFOt en skarp sväng och sköt iväg uppåt igen. Plötsligt exploderade hela UFOt och metallfragment började falla mot vattnet, några hamnade emellertid på land.

Metallbitar skall ha undersökts i Brasilien, varvid det skulle ha framkommit att det rörde sig om rent magnesium, renare än vi på Jorden kunde tillverka vid den tiden.

Colorado-gruppen, under ledning av Dr. Condon, fick av APRO låna ett av deras metallfragment för undersökning. Därvid framkom det att magnesiumet inte alls var så rent som det påstods att det skulle vara. Det var t.o.m. orenare än det magnesium som tillverkades av the Dow Chemical Company i U.S.A. vid den aktuella tiden (1957). Emellertid så hade Ubatuba-fragmentet förhållandevis hög halt av Sr (Strontium), vilket även Colorado-gruppen tyckte var intressant, då man inte kunde hitta något spår av Sr i det magnesium som tillverkats av the Dow Chemical Company. Man kände heller inte till någon annan firma som tillsatte Sr till kommersiellt magnesium.

Man fortsatte därför undersökningen av fragmentet och kom fram till att det Sr som fanns bör ha tillsatts vid tillverkningen av magnesiumet, då halten av Sr var lika i hela fragmentet. Man fick även fram andra resultat som pekade på att metallen inte hade bearbetats efter det att den stelnat från att ha varit i flytande form eller gasform.

När man efter detta kollade upp arkivet hos the Dow Metallurgical Laboratory, kom det fram att detta laboratorium hade experimenterat med Mg som innehöll 0,1% - 40% Sr. Redan 1940 hade man experimenterat med Mg som hade ungefär samma halt av Sr som Ubatuba-fragmentet i detta fall. Roy Craig i Condon-rapporten avslutar detta fall med att säga: "Påståendet att magnesiumfragmenten skulle äga en ovanlig renhet har bevisats vara felaktig. Fragmenten uppvisar inte unik eller utomjordisk sammansättning och kan därför inte användas som vägande bevis för att den farkost det påstås härröra ifrån skulle vara av utomjordiskt ursprung".

Så långt Condon. APRO hade emellertid ett metallfragment kvar. Detta överlämnades 1969 till en av APROs konsulterande metallurgister, Dr. Walter W. Walker vid University of Arizona, för en strukturanalys. Detta var första gången som en metallurgist undersökte magnesium från Ubatuba, det var även första gången som det företogs en strukturanalys av detta magnesium. Även APROs andra metallurgist, Dr. Robert W. Johnson, tittade på Dr. Walkers arbete och samtyckte till resultaten.

Man fann att detta magnesium var gjutet, hade stelnat sakta och att molekylerna var riktade (directionally solidified castings). "Riktad stelning" är något som inte studerades före 1957. "Detta kan tyda på", säger Dr. Walker, "att proverna har kommit från högre utvecklad kultur".

I rapporten heter det bl.a. "Ingenstans inom vår nuvarande teknologi finns det användning för gjutningar där molekylerna är orienterade i grovkorniga metaller som i detta fall. Den möjliga användningen för sådant material i samband med kontroll av avancerade framdrivningssystem, kan man bara spekulera om. På ett tämligen indirekt sätt, kan detta tagas som ett argument för en utomjordisk härkomst".

Källor

JEEP

"Scientific Study of Unidentified Flying Objects" (Condon-rapporten). Bantam Books 1969. Sid 39 och 94-97.

"APRO-Bulletin", Tucson, Arizona. July/August 1970. Sid 1 och 5.

John-Erik Pettersson, Box 3537, 782 00 MALUNG.

Chefen FGA
Gen.dir. T. Magnusson
Fack
Stockholm 80.

"Unidentified flying objects - UFO"

Den moderna UFO-eran kan anses ha börjat efter andra världskrigets slut. Ett mycket stort antal observationer har under denna period gjorts av civila, militär personal, poliser etc. Under denna tid har också kända aktiviteter i atmosfären ökat kraftigt. Detta gäller bl.a. civilflyget och meteorologiska mätningar samt raketuppskjutningar med placering av satelliter i banor. Många av de observerade fenomenen torde därför med säkerhet kunna hänföras till av människan förfärdigade föremål eller till naturliga manifestationer inom områden såsom inventioner, elektrostatiska eller elektromagnetiska urladdningar samt kulblixtar och meteoror - områden vilka ännu inte blivit tillräckligt utforskade.

Observationer har gjorts över hela världen och av något tiotal millioner människor. En stor del av dessa observationer har sannolikt aldrig kommit till allmänhetens eller myndigheternas kännedom. Detta torde vara helt naturligt med hänsyn till den behandling området fått i pressen. En person som ställs inför ett kontroversiellt problem avstår troligen från att nämna detta om han kan förutsätta att hans integritet skulle komma att bli i ifrågasatt genom de psykologiskt synnerligen valhänta metoder som kommit till användning vid många av intervjuerna med observatörer. Av de rapporterade observationerna har som ovan nämnts en stor del kunnat ges en tillfredställande naturlig dvs. känd förklaring. Av återstoden bildar ett relativt stort antal rapporter en grupp som ej kan detaljbehandlas p.g.a. otillräckliga observationsdata. Restposten utgörs av sådana fall som av myndigheter och civila UFO-organisationer har bedömts vara seriösa, men som trots tillräcklig mängd rapportdata ej kunnat ges en känd förklaring. Det är rapporter inom i första hand denna grupp som bildat basen för den vetenskapliga diskussionen kring dessa fenomen. Härutöver har för den breda allmänheten givitvis även de mer spekulativa fallen varit intressanta och denna tendens har även underblåsts utav den behandling fallen fått i dagspressen.

UFO-observationerna visar en mångfacetterad provkarta på olika typer av fenomen. Olyckligtvis började fenomenen uppträda efter andra världskrigets slut och i anslutning till det kalla krigets start, vilket bl.a. medförde att man i USA lade ansvaret för undersökningarna av dem på flygvapnet, som skall skydda USA mot anfall från luften av potentiella inkräktare. För flygvapnet gällde det att i varje enskilt fall söka klarlägga om observerade fenomen innebar fara för USAs säkerhet eller ej. I många fall tvingades man att sedan fenomenet lämnat USAs territorium, utan att sätta dess säkerhet i fara, enbart lägga observationsrapporterna till handlingarna. Även om man i de senare fallen hade haft en önskan att mera djupgående undersöka fenomenen och haft resurserna härför, skulle detta ej varit möjligt då man saknat det vetenskapliga observationsunderlag som erfordras för en dylik undersökning. Från denna synpunkt sett är det naturligt att man i USA alltid kommer att se "UFO:s" som ett rapportansvarsområde för i första hand flygvapnetså att man kan säkerställa USAs integritet. Detta innebär dels att en vetenskaplig undersökning av fenomenområdet sannolikt ej kommer att kunna genomföras, dels att ett relativt stort antal rapporter kommer att bli hemligstämplade i väntan på fullständig förklaring och utredning.

Ytterligare hinder på vägen till en saklig behandling av området är konsekvenserna av de uttalanden som Robertsonpanelen kom med 1953. Inom det amerikanska rapport-

14

säkerhetssystemet hade i första hand flygvapnets rapportkanaler detta år blivit hårt belastade av UFO-rapporter. Man hade därför ett omedelbart behov av att kraftigt minska volymen rapporter. Med utgångspunkt från ett auktoritativt uttalande från en panel med vederhäftiga medlemmar, skulle man kunna påverka allmänheten via massmedia att inte rapportera observerade fenomen, utan att i första hand tänka sig en naturlig förklaring. I panelen ingick förutom vetenskapsmän och forskare även några representanter för CIA. Ordförande i panelen var Robertson, en vetenskapsman. Under panelens tvådagars sammanträde studerades ett tiotal rapporter, vilka valts ut för detta studium av flygvapnet. (Civila bedömmare har sedan Robertsonpanelens rapport blivit frisläppt, då den fallit för tolvårsgränsen för sekretessbelagt amerikanskt rapportmaterial, konstaterat att de utvalda observationerna ej var av någon kontroversiell natur.) Sedan panelen studerat rapporterna enades man om att:

1. av de i rapporterna omnämnda observationerna ansågs UFOs ej utgöra någon risk för USAs säkerhet;
2. om tefatsrapporter i fortsättningen skulle tillåtas få lika stort utrymme i säkerhetstjänstens kommunikationsnät vore risken stor att upplysningar om t.ex. en verklig attack mot USA allvarligt skulle fördröjas;
3. allmänheten borde upplysas om att observationer normalt kunde hänföras till kända fenomen.

Den senare passusen tillfogades efter CIA-representanternas uttryckliga önskan. Rapporten från Robertsonpanelens sammanträde hemligstämplades. Först tolv år senare dvs. 1965 stämplades den "disclassified". Vetenskapsmannen MacDonald studerade den i anslutning till ett besök på den expedition där UFO-rapporter arkiverades, och publicerade sedan utdrag av de anteckningar han gjort från rapporten. Den hemligstämplades omedelbart igen på CIAs begäran. Först sedan frågan om rapportens hemligstämpling hade tagits upp i kongressen bestämdes att den skulle hållas tillgänglig för allmänheten - detta skedde i anslutning till det s.k. Condonprojektets studier. När rapporten nu förelåg i frisläppt skick var emellertid namnen på CIA-representanterna raderade. Uttalandena i Robertsonpanelens rapport låg till grund för hela den amerikanska officiella inställningen till UFO-problemen under femtiotalet och första hälften av sextiotalet. Människor som gjort observationer och vågade berätta om vad de sett förlöjligades och förföljdes. Detta gav bl.a. till resultat att såväl civil som militär flygpersonal systematiskt avstod från att lämna rapporter om jordobservationer. Massmedia utvecklade en "hyena"-journalistik som visade hur barock situationen blivit. Flygvapnet som under hela tiden haft dessa frågor under behandling inom projekt med olika namn, hade under hela tiden haft en grupp bestående av en kapten, en sergeant och ett skrivbiträde som behandlade inkommande rapporter. Med jämna mellanrum gick sammanfattande översikter till närmaste överordnade, som emellertid i flertalet fall ej kände till områdets problematik. Gruppen gjorde aldrig några egna fältundersökningar eller intervjuer utan behandlade enbart inkomna rapporter. För att säkerställa en vetenskaplig bedömning av de observationer som kom in via rapporterna anlätades civila forskare. En av dessa, Hynek, uppmärksammade så småningom att de fall som han behandlat och där han lämnat utlåtanden, i flygvapnets tolkningar alltid gavs formuleringar som indikerade en säkrare tolkning till kända fenomen än vad han själv hade lämnat. Detta medförde att han under 1966 tog ställning till hur fenomenområdet behandlades vetenskapligt, och kom till den slutsatsen att vad som dittills gjorts lämnade mycket övrigt att önska. En stor del av den behandling som fenomenen alltså inte fått berodde på att området handlades utav militära säkerhetsmyndigheter och inte av forskare eller tekniker. I ett öppet brev till redaktören för tidskriften Science redogjorde han i grova drag för sin syn på hur området vetenskapligt borde undersökas, och avslutade sitt inlägg med ett upprop till sina vetenskapliga kollegor inom alla dicipliner, att sluta upp kring en civil förutsättningslös undersökning. Detta skedde på hösten 1966.

En annan händelse under våren samma år är av intresse. Vid ett sammanträde med ett kongressutskott behandlades UFO-problematiken. Under denna "hearing" beslöt ordföranden plötsligt mitt under förhandlingarna, att vad som dittills hade sagts och förväntats bli hemligt, eftersom sammanträdet var slutet, skulle vara offentligt, och att sammanträdet till sin karaktär förändras till ett öppet sådant. Detta innebar problem för flygvapnets representanter vid sammanträdet, som tidigare tvingats medge att den vetenskapliga behandlingen av fenomenen i stort sett hade helt lämnats utan avseende.

Resultatet av dessa båda händelser blev att flygvapnet under hösten med ljus och lykta sökte efter ett universitet eller en institution som kunde vara villigt att åta sig undersökningar inom detta kontroversiella område. Valet föll slutligen på Coloradouniversitetet där doktor Condon åtog sig att leda undersökningarna. Totalt anslogs för de två år under vilka projektet drevs i runt tal en halv million dollar. Inom den undersökningsgrupp som bildades rådde stora motsättningar. Man påpekade att Condon själv inte deltog i studiet av enskilda rapporter för att på det sättet medverka till utvecklingen av metoder och rutiner för undersökningsarbetet. Condon deltog ej heller i stort sett i någon enda fältundersökning, däremot ägnade han sig åt att uttala sig om frågorna i olika sammanhang, och i samtliga fall visade han där, enligt utomstående opartiska bedömare, en starkt partisk läggning och att han inte kunde bedriva arbetet förutsättningslöst. Man åstadkom också brytningar med i stort sett samtliga civila undersökningsorgan, vars omfattande arkiv man utnyttjade utan att dessa organisationer erhöill vederbörlig ersättning för sitt för Condonprojektet nedlagda arbete. Vetenskapliga medarbetare i gruppen avskedades eller tvangs begära avsked under olika ofta uppseendeväckande former. Mitt under projektets utveckling hittade två av medarbetarna i undersökningsgruppen ett PM som var daterat innan den tidpunkt då avtalet med flygvapnet underskrevs. I detta PM, som hade utarbetats av doktor Condons personliga assistent Mr Low, visade man den inställning som universitetet hade bedömt som lämplig bas för att kunna åta sig arbetet med denna undersökning. Det påpekades här att forskningsarbetet måste bedrivas under till synes fullt vederhäftiga vetenskapliga former, och att allmänheten skulle bibringas den uppfattningen att, när undersökningen var avslutad, problemet blivit fullständigt utrett. Man kunde under inga förhållanden (med hänsyn till universitets goda rykte) räkna med att undersökningen skulle visa att det verkligen fanns några bevis för att de observerade fenomenen t.ex. kunde vara farkoster från andra planeter, utan man skulle inrikta sig på att söka finna förklaringar som kunde knytas till kända fenomen. I vilken mån denna skrivelse möjligen kan ha varit inspirerad av flygvapnet är ej känt. Flygvapnet, som var beställare av undersökningen och alltså ägare till projektrapporten, hade att besluta om den skulle offentliggöras eller ej. I ett avtal mellan universitetet och flygvapnet bestämdes att den amerikanska vetenskapsakademin skulle granska rapporten och uttala sig över huruvida arbetet hade bedrivits med vetenskaplig metodik eller ej. Med berömvärd snabbhet lyckades den åttamanna-kommitté som akademien tillsatte för denna bedömning bearbeta den synnerligen omfattande rapporten (i pocketformat ca. 1000 sidor). Slutsatserna i Condonrapporten, efter en "noggrann" undersökning av områdets olika facetter, och trots att man från den lilla mängd rapporter som verkligen har undersökts har en besvärande mängdprocent ännu oförklarade fall vilkas rapportunderlag innehåller alla för en vetenskaplig bedömning behövliga fakta, är:

- att inga ytterligare vetenskapliga undersökningar av UFO-området är behövliga;
- att de fenomen som observeras och rapporteras antingen med säkerhet kan hänföras till kända fenomen eller att de med stor sannolikhet kan finna en "naturlig" förklaring;
- att däremot ett stort behov av psykologiska undersökningar skulle föreligga. Vetenskapsakademiens kommitté konstaterade, att det arbete som utförts gjorts med hänsyn till alla erforderliga vetenskapliga kriterier. Därutöver konstaterade kommitténs ledamöter, utan att någon av dem tidigare ägnat UFO-området något djupare studium och utan att man närmare tagit del av det enorma rapportmaterial som finns och kvalitéerna i detta, att Condonkommitténs val av rapporter samt deras urval av en grupp fenomen för närmare studium varit vetenskapligt korrekt.

Forskare i USA hade nu börjat intressera sig områdets studium ur rent vetenskaplig metodsynpunkt. Condonrapportens innehåll och vetenskapsakademiens kommittéut-talande ledde till att allt fler forskare i USA krävde, att deras egna vetenskapliga föreningar och organisationer skulle börja ägna sig åt detta område. Deras kritik mot den bristande vetenskapliga metodiken har varit svidande. Det är emellertid helt klart att det torde vara mycket stora svårigheter att få fram ytterligare pengar för undersökningar. Efter att ha kastat bort ca. 2,5 millioner kronor på en i stort sett värdelös undersökning driven av USAs vetenskapligt mest kvalitativa forskare, så torde det vara mycket svårt att få fram pengar för en rejäl undersökning som skulle visa fenomenens rätta natur.

16

Vad som emellertid under mellantiden kan göras bör givetvis göras och får till stor del ske på privata initiativ. Här i Sverige har Riksbankens Jubileumsfond avslagit en välmotiverad och väl genomarbetad ansökan på ett tvåårigt fältstudium av problemen - ansökan omfattade en och en kvarts million kronor. Om det alltså inte finns resurser från centralt håll att t.ex. bevilja avslag för att forska på området, så måste emellertid de enskilda personer som ägnar frågan sitt intresse få möjlighet att göra sina insatser på ett systematiskt sätt. Detta innebär bl.a. inventering av fenomenområden och undersökning av erforderliga forskningsinsatser på respektive områden, samt planering och samordning av dessa. En sådan verksamhet har f.n. startats inom UFO-SVERIGE som är samarbetsorganisationen för de lokala UFO-grupperna i Sverige, och som står för den internationella kontaktverksamheten. Det vore i min mening oförsvärligt med hänsyn till områdets problematik om man inte kunde finna former för samarbete mellan UFO-SVERIGES vetenskapliga "råd" och den officiella aktiviteten, i första hand manifesterad genom laborator Tage Erikssons insatser.

Varje förslag i detta avseende skall omsorsfullt studeras och diskuteras och förhoppningsfullt därefter kunna manifesteras i ett mera praktiskt och aktivt samarbetsprogram. Givetvis måste här vederbörlig hänsyn tas till den målsättning och de riktlinjer laborator Eriksson fått angivna för denna verksamhet, samt de resurser som finns tillgängliga eller kan ställas till förfogande för undersökningar och utvärderingar. Ett aktivt intresse för dessa frågor skulle förutom ett klarläggande av "naturliga" orsaker till fenomen som givetvis gäller i många fall, också kunna ge upphov till nya naturvetenskapliga upptäckter, samt efter noggrant studium eventuellt också till tekniskt utvecklingsbara objekt. Ett mera aktivt intresse torde också få den konsekvensen att man behöver skapa något bredare resurser än vad som idag finns tillgängliga, dels inom den officiella utredningsinsatsen dels också möjligen i anslutning till civila undersökningar. Jag återkommer senare beträffande hur ett sådant forskningsprogram kan se ut och med förslag till samarbetsinsatser mellan FOA och UFO-SVERIGE.

Med vänlig hälsning
för UFO-SVERIGE

Carl-Axel Jonzon

ENGELSKSPRÅKIG

LITTERATUR

UFO, OCKULTISM, ESP etc. 500 boktitlar lagerföres varav c:a 100 i pocket. Ytterligare c:a 3000 kan anskaffas.

Postorderbokhandeln

EDISTA

Fack 3

180 10 ENEBYBERG

FÖLJANDE SENSATIONELLA OBSERVATIONER GJORDES NYLIGEN AV MÅNYTAN. MAN HAR FUNNIT KONSTRUKTIONER SOM UPPENBARLIGEN GJORTS AV INTELLIGENTA VARELSER.

De fotograferades av det ryska månskeppet Luna 9 den 4 februari 1966 i "Stormarnas hav" och av den amerikanska rumdkapseln Orbiter 2 den 20 november samma år i närheten av "Stillhetens hav". Formationerna (två stycken) befinner sig således på stort avstånd från varandra. Dessa grupper är byggda i bestämda geometriska mönster och de är, som det verkar, resultatet av intelligenta handlingar. Eftersom amerikanska rymdstyrelsen har beslutat sig för att inte publicera något om denna upptäckt, har våra läsare troligtvis inte hört talas om dessa gåtfulla konstruktioner på månytan.

Den 4 februari, efter det att Luna 9s landningsmodul tagit mark i "Stormarnas hav", upptäckte fotografen i kontrollrummet på jorden, två räta linjer som utmärks med lika många rader av identiska stenar. Det såg ut som markeringar för en landningsbana. Dessa cirkelrunda (kreisrunden) stenar hade lagts i en sådan vinkel att solstrålarna reflekterades starkt mot dem, vilket gjorde att landningsbanan kunde ses mycket tydligt från t.ex. en landande farkost.

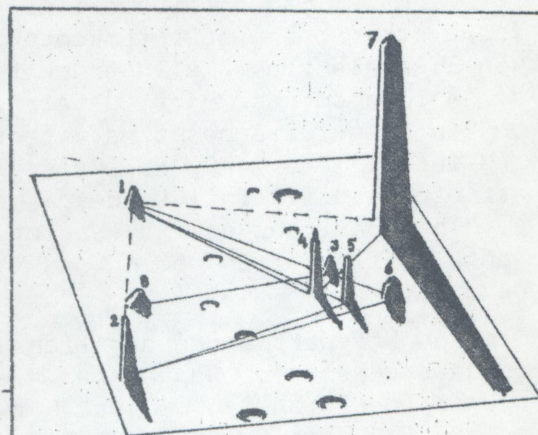
Den som tog de sovjetiska bilderna var Dr. S. Ivanov, en i Sovjet mycket framgångsrik och respekterad forskare. Han har erhållit flera utmärkelser. Han är dessutom en av uppfinnarna av den sovjetiska stereo-filmerna. Dr. Ivanov märkte att en liten förändring av Luna 9s horisontala axel gjorde det möjligt att fotografera monumenten ur flera vinklar. Detta resulterade i att han kunde konstruera en tre-dimensionell, stereoskopisk bild av mån-landningsbanan.

Med de stereoskopiska effekterna kunde de sovjetiska observatörerna fastslå, att mellanrummet mellan stenarna ett, tre, två och fyra var lika stort. Även höjden på stenarna var densamma. Vidare fann man att det saknades kullar från vilka stenar skulle ha kunnat rulla ner och skada den geometriska formationen.

Den andra raden av fotografier togs den 20 november 1966 av Orbiter 2 46 km över "Stillhetens hav". Upptagningen gjordes ca. 2000 mil från "landningsbanan" i "Stormarnas hav".

De amerikanska fotografierna visar tydligt konturerna av 8 "torn" av samma form som "Kleopatras nål" (Den gamla egyptiska obeliskens i centralparken i New York). Efter det att kamerorna på rumdkapseln justerats mera noggrant i förhållande till tornen syntes bara deras skuggor. Men NASA konstaterade att solen stod 11° över horisonten, och därför menar de amerikanska vetenskapsmännen att den största "protuberansen" har en bas av 15 m och en höjd av 12-22 m. De ryska uppskattningarna stämmer härvidlag inte överens med de amerikanska; de sovjetiska forskarna anser ju att det högsta tornet är minst lika högt som ett 15-våningshus. Dessutom drog den sovjetiska rymdingenjören en anmärkningsvärd slutsats när han analyserade uppställningen av dessa objekt. Han fann att de bildade en "egyptisk triangel", känd från det gamla Egypten under namnet "abaka". Dessa månobjekt har ställts upp efter samma plan som de egyptiska pyramiderna i Gizeh, vilka byggts av Cheops, Chefren och Menkaura.

Hur är då den amerikanska inställningen till en noggrannare undersökning av dessa mystiska formationer på månytan? En högre tjänsteman inom NASA tillfrågades om vad som gjorts under de fyra år som gått sedan man tog dessa fotografier. Hans svar lydde: "Ja, vi känner till dessa fotografier och de var mycket tydliga, men vi har inte för avsikt att forska vidare i denna sak, varför de har lagts till handlingarna."

Ovanstående figur är baserad på ett kort från Orbiter 2. Det har tagits 37 km från månytan och visar skuggorna från 8 torn. Enligt NASA är området, som fotograferades vid en vinkel av $15^{\circ}30'$ öst och $4^{\circ}30'$ nord, max. 220 m². Ryska vetenskapsmän som undersökt de geometriska relationerna mellan objekten 3, 4 och 5 fann att de var placerade i samma förhållande som Cheops-, Chefren- och Menkaurapyramiderna i Gizeh. De sovjetiska vetenskapsmännen anser att det högsta tornet är minst lika högt som ett 15-våningshus.

Konstigt nog gav NASA 1968 ut en vitbok om rapporter från mystiska mån-observationer. Denna lista omfattar bl.a. ljus, såväl stationärt som ambulerande, som plötsligt dyker upp för att sedan försvinna; några exakt runda "kratrar" som kan liknas vid kupoler och som ligger i en viss ordning, plus sådana fenomen som självlysande dimma och plötsligt uppdykande fläckar av diamannglimrande art.

Trots bemannade och obemannade landningar på månen vet vi ännu mycket litet om månytan, helt enkelt beroende på dess storlek och skiftande topografi och otillräcklig satsning på detta forskningsobjekt.

Dessa märkvärdiga formationer har i Amerika fått liten uppmärksamhet, men däremot har Sovjet, för en gångs skull, givit stor publicitet åt vad man upptäckt. (En detaljerad redogörelse för de geometriska relationerna mellan obeliskerna finns publicerad i en utgåva av den sovjetiska tidskriften "Technika Maladeschi" (Teknik för ungdom).) Detta beror på att sovjetiska vetenskapsmän alltid visat stort intresse för utomjordiskt liv. Nu funderar man allvarligt över möjligheterna av att intelligenta varelser besökt månen långt före oss och då anlagt dessa tillsynes mycket gamla konstruktioner. Denna inriktning på tankebanorna hos sovjetiska vetenskapsmän förvånar oss inte, då de ju länge och uppriktigt sökt efter arkeologiska och historiska dokument som bevis för att det på vår jord funnits högre intelligent förhistoriskt liv.

Det med denna idé sammanhängande materialet är överväldigande. Några exempel: De åberopar Bibeln som ett bevis för att förstörelsen av Sodom och Gomorra skedde med hjälp av atomvapen. De säger sig ha funnit metallplattor, som liknar våra gramfon-skivor, på det asiatiska höglandet. De har funnit väggmålningar i jugoslaviska kloster, som visar änglaliknande varelser vilka befinner sig i ett rymdskepp. Dessa målningar är äldre än 2000 år.

Det finns en mängd förunderliga saker som tyder på inflytande från rymden. De egyptiska pyramiderna stör tänkandet för våra "lärde", som nu med de modernaste, hyperkänsliga elektroniska instrument söker utforska rymdens gåtor. En vetenskapsman, dr. Amr Gohed, har gjort uttalandet i "London Times", att det finns i pyramiderna en kraft som våra besuttna vetenskapsmän underskattat. (Betr. pyramiderna se vidare UFO-Inf. 2, 3 o. 6-7; artikelserien "Vimaana..." av Lehel Répits.) Möjligheten av ett utomjordiskt inflytande på månen erkändes av dr. Carl Sagan vid en sammankomst av "The American Rocketry Society" (Amerikanska raketakademin). Han sade: "Intelligenta varelser från någonstans i universum har eller har haft baser på månens baksida."

Man kan knappast undgå att fråga sig varför dessa mån-formationer kommit till. De runda stenarna som upptäcktes av Luna 9 skulle ju en gång ha kunnat tjäna (eller tjäna fortfarande) som just markeringar för en landningsbana, men obeliskerna - vilken funktion fyller de? Står de där helt enkelt för att påminna oss om att vi inte är först på månen...?

/UFO-Nachrichten nr 171, nov. 1970, från vilken ovanstående är hämtat, har i sin tur översatt en artikel av Ivan T. Sanderson ur Argosy för aug. 1970. Grundinformationen om dessa upptäckter kommer från Lynn Schroeder och Sheila Osterander, som närvarade vid ett internationellt vetenskapligt symposium i Ryssland 1969, vid vilket man i huvudsak behandlade parapsykologin.
Övers. och bearb. för UFO-Inf. av U. Thellström och J. Lind/

OCKULTISM och MYSTICISM

Ockulta och mystiska ting har genom tiderna alltid fascinerat världens folk. Västerlandets moderniteter har inte helt lyckats förkväva intresset för dessa ting; ett stort antal personer är fortfarande - organiserat eller privat - sysselsatta med att fördjupa sig i det fördolda. De flesta skymfar och hånar dock, eller i bästa fall ler menande åt de som forskar i gränslandet. Som väl är, börjar vår tids vetenskap allt mer inse värdet av studier inom dessa områden.

Vad är då detta mystiska som lockar och gäckar oss människor? Kan det komma till nytta eller skada, eller kanske rent av göra varken till eller från? Låt mig kortfattat få ge min syn på den sista av dessa två frågor.

Den stora massans åsikter om det ockulta kan sammanfattas i orden "galenskap", "hyckleri", "till ingen nytta", "förvillande" osv. Sådana yttranden är förvisso INTE övertänkta, för, ärade läsare, våra uppfinningar och upptäckter, ja hela vårt samhälle, har tillkommit genom att man sökt i det fördolda. Hela vår utveckling har börjat i det okända. När det sedan kommit fram i ljuset - och alltså inte längre är okänt - har det mystiska blivit accepterat. Man kan faktiskt generalisera och säga, att det är de människor som inte tänkt kontroversiellt, utan givit sig i kast med det mystiska, okända, som har fört vår värld till den punkt den befinner sig på idag.

Man skulle faktiskt kunna gå ännu ett steg längre, och påstå, att man inte har någon som helst möjlighet att göra något onyttigt. Och av den anledningen är den ockulta forskningen minst lika berättigad som all annan forskning. Vi tillhör - för att använda en vittomfattande term - universum, som är ett helt lagbundet system. Ja, universum ÄR lagar. Allt vad vi företar oss återverkar i enlighet med den grundläggande lagen, sambandet orsak-verkan, och ger oss erfarenhet, vilket är vårt enda sätt att utvecklas. På erfarenheternas väg möter vi vissa företeelser som kan synas vara av ondo, men trots det är de lärdomsrika och verkar således gott på änden. Livet är utveckling!

Det skenbart onda och icke-berättigade i ockult forskning - men detta gäller också all annan forskning - skulle vara, att den bidrar till vår civilisations undergång..... Som jag ser det, är nämligen varje civilisation dömd att förr eller senare gå under, helt enkelt beroende på människors oförmåga att i förtid överblicka de kommande resultaten av sina handlingar. Tavlan blir som bekant INTE bättre än sin mästare. Vi kan se det idag; den samhällsart vi byggt upp står hela tiden mer eller mindre i strid med naturen, upphovet, vilket helt naturligt medför, att lagar träder i kraft för att återställa den rubbade balansen. Civilisationer har emellertid gått under förr på vår jord, och kommer så att göra långt framöver i ständiga cykler - tills vi lär oss att se de kommande konsekvenserna av vårt handlande.

Denna uppfattning om tillvaron kan synas pessimistisk, men är det dock inte. Vad som betyder något är livets utveckling till högre förståelse. Civilisationerna är ett medel som begagnas av livet. Människan återföds ständigt i den för tillfället mest passande omgivningen.

Vad jag med detta önskat påvisa är således, att de människor som utgör vår civilisation, nu hånar de människor som de själva sedan kommer att applådera. Antingen skall vi i alla lägen ta avstånd från vad vi kallar mysticism, samtidigt som vi tar avstånd från det samhälle vi lever i och den teknologi vi förfogar över, men också över de människor vi är, ty de är en produkt av vår utveckling. Eller i motsatt fall skall vi acceptera det ockulta likväl som all annan forskning, samt i övrigt helt medverka till att människorna på jorden nu helt skall lyckas utrota sig själva. Vi hade också ett helt annat val en gång i början: att bara leva, men livet tycktes inte intressera människan tillräckligt, utan hon bet i kunskapens frukt utan förmåga att se de följder det förde med sig. Idag skördar vi frukten i form av förgiftning, nedsmutsning i natur, sjukdomar m.m.

Att den ockulta forskningen är annorlunda är förvisso inte berättigat till åtlöje. Alla ni som ser allvaret bakom UFO, och skrattar åt det ockulta, hur är det egentligen, faller inte också UFO under beteckningen "annorlunda"?

/JONZON/

RAPPORT FRÅN FARKOST NR. ALFA-X19 PÅ
SPANINGSUPPDAG I YTTRE VINTERGATAN:
HAVERI PÅ PLANETEN JORDEN! HOPPAS
PÅ HJÄLP FRÅN BEFOLKNINGEN!

VISAR DOM SIG SÅ - SKJUT !!

MED HJÄLP UTAV DESSA
RYMDSKEPP TAR VI LÄTT
ÖVER MAKTEN !

MEN SKA VI INTE TA KONTAKT
MED DE FRÄMMANDE VARELSERNA
OCH FÖRSÖKA HJÄLPA DEM ?

IDIOT! NÄR VI HAR CHANS ATT BLI
EN SUPERMAKT !

